

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 31. S. Ivo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

batur, & summis efferebat laudibus, A. Sæcul. XIV.
 thanasius Patriarcha Alexandrinus, qui A.C. 1303.
 hunc non amabat, quodam die Impera-
 tori hanc dicebat fabulam. Quidam cori-
 rarius habebat felem omnino candidam,
 quæ quotidie soricem ei afferebat. Hæc
 felis forte cecidit medium in lacuscu-
 lum, cui Dominus ejus immiserat li-
 quorem denigrando corio suo utilem.
 Cum inde tota nigra emerisset, sorices
 credebant eam induisse vestem mona-
 sticam, ideoque nullas carnes comestu-
 ram amplius. Ergo quaquaversus am-
 bulare fidenter, ubique nares consulere,
 & quærere alimentum. Felis tantum
 prædæ venaticæ videns, quia omnem
 simul capere non poterat, duobus con-
 tenta soricibus lautum sibi epulum para-
 vit. Subducti fuga reliqui mirabantur
 eam pejorem factam, postquam amictum
 sumpsisset monasticum. Metuo, adde-
 bat Patriarcha Alexandrinus, metuo, ne
 Athanasius pro prædicatione sua reductus
 ferociorem se præbeat ac durio-
 rem, quam antea. Hanc conjecturam com-
 probavit eventus.

§. XXXI.

S. Ivo.

Hoc anno obiit S. Ivo suo tempore Bri-
 tanniæ decus. Anno 1253 in dice-
 cesi

Sæcul. XIV. cefi Trecorina nobili ortus genere pa-
A.C. 1303. trem habebat Haëlorium Ker-Marti-
Vita ap. nium, a quo cognomen traxit, ita, ut vo-
Boll. 19. caretur Ivo Haëloricus. Cum Gramma-
Maji. to. 15. ticam didiciffet in patria, quatuordecim
p. 538. 544. annos natus mittebatur Parifios: ubi
 Philofophiæ primum, dein Juri Canoni-
 co ac Theologiæ operam dedit. Post
 decem annos Aureliam profectus, ibi
 ftudium Decretalium continuavit fub
 Guilielmo Blajo postmodum Epifcopo Eu-
 golifmenfi; & institutiones Juris Civiliſ
 explicantem audiit Petrum Capellium,
 poſtea Epifcopum Tolofanum, ac denique
 Cardinalem.

p. 587. Mauritius Archidiaconus Rhedo-
 nenſis, poſtquam Ivoniſ Haëlorici lau-
 des per famam compererat, humaniter
 ad ſe vocato judicium rerum eccleſiaſti-
 carum detulit. Sed is poſt aliquod tem-
 pus rediit in patriam ſuam, accitus a lo-
 ci Epifcopo Alano Brucio, & ſacro ſi-
 dem foro præfectus. Ibi rarum eo tem-
 pore privati neglectum commodi oſten-
 debat pauperibus donando totum ſui
 muneris proventum conſtantem ex ter-
 tia parte lucrorum figilli, quod erat
 curiæ epifcopali proprium. Adhæc pro
 viribus conabatur partes conciliare po-
 tius, quam judicare: expediebat eas ce-
 leriter, & interdum patronum inopum
 agebat gratis. Hoc officio ſuo pergebat
 fungi

fungi sub Godefrido Turneminio Alani
 successore.

Sæcul. XIV.
 A. C. 1303.

Parochi simul obibat munia: & primo quidem Ecclesiæ Tresdretianæ, ob quam veluti suum titulum ab Episcopo Alano consecratus est Sacerdos, quantumvis reluctans, præfuit annis octo. Deinde ab Episcopo Godefrido ad Lohanecensem translatus parœciam, decem annis, scilicet usque ad mortem suam ibi personam Pastoris tenuit. Ad populum dicebat sæpissime non in suo duntaxat templo, sed & in multis aliis etiam multum inter se distantibus, quæ semper adibat pedes, quanquam egregium nancisci equum poterat: interdum duas aut tres conciones eodem habebat die, ad quas maxima hominum frequentia confluebat: & qui eum uno in loco auscultaverant, nonnunquam petebant alium, ut illum rursus audirent: vehementer movebat animos, & plurimos ad bonam reduxit frugem.

p. 590.

p. 540.
 n. 15.

Corpus magnopere afflictabat. Cum Aureliæ studeret litteris, annos circiter quatuor & viginti habens coepit abstinere a carnibus, a vino, & diebus Veneris ab altera refectioe. Per quindecim annos singulis jejunii verni & adventus dominici diebus multisque aliis pane & aqua contentus erat. Totus vestitus in crate vel modico stramine cubabat supposito

p. 539.
 n. 5. 6.

Sæcul. XIV. posito capiti libro vel lapide pulvini loco,
 A. C. 1303. & ipsa nocte vix somnum capiebat ali-
 quem nisi labore fractus.

Pauperes amabat mirifice; nec so-
 lum donabat stipe, verum etiam ad men-
 sam adhibebat suam, eosque hospitio ac-
 ciendi causa domum condiderat. De-
 nique sui beneficii & patrimonii pin-
 guis reditus omnes iisdem impertiebat.
 Annos ætatis quinquaginta numerans ad
 Deum excessit dominica post Ascensum
 Domini 19 Maji anno 1303.

§. XXXII.

*Litteræ Bonifacii contra Philippum
 Pulchrum.*

Papa Bonifacius ea, quæ contra se Pa-
 risiis a duodecimo Martii usque ad
 festum S. Joannis facta erant, edoctus,
 plures litteras eodem die 15 Augusti an-
 1303 datas evulgavit. Primarum hæc
 erat summa: Ut nuper communem per
 rumorem comperimus, festo S. Joannis
 die Gallorum Regi diversa de nobis cri-
 mina sunt denunciata regio in horto Pa-
 risino præsentibus viris quam plurimis;
 & ille rogatus est, ut procuraret ge-
 neralis concilii convocationem: in quam
 consensit, nec minus in appellationem a
 cunctis sententiis, quas contra se ferre
 possent.

Differ. p. 166
Rayn. 1303.
n. 36.